

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **Karlovarský kraj**
IČO 70891168
sídlem Závodní 353/88, 360 21 Karlovy Vary

proti
žalovanému: **Ministerstvo financí**
IČO 00006947
sídlem Letenská 525/15, 118 10 Praha 1

za účasti
osoby zúčastněné na řízení: **Ministerstvo pro místní rozvoj,**
IČO: 66002222
sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1
jako právní nástupce **Regionální rady regionu soudržnosti**
Severozápad, sídlem Berní 2261/1, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2020, č. j. MF-30451/2018/1203-38, ve znění opravného rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2020, č. j. MF-30451/2018/1203-39,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2020, č. j. MF-30451/2018/1203-38, ve znění opravného rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2020, č. j. MF-30451/2018/1203-39, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů v řízení ve výši 3 000 Kč do 1 měsíce od právní moci rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný rozhodl ve sporu z veřejnoprávní smlouvy mezi žalobcem a Regionální radou regionu soudržnosti Severozápad (poskytovatel dotace) o zaplacení 1 779 352,04 Kč s příslušenstvím tak, že návrh žalobce na zaplacení 1 779 352,04 Kč a návrh na zaplacení úroků z prodlení ve výši 8,08 % (respektive ve znění opravného rozhodnutí ve výši 8,05 %) ročně z částky 1 779 352,04 Kč od 15. 3. 2016 do zaplacení zamítl.
2. Spor mezi žalobcem a Regionální radou regionu soudržnosti Severozápad jako poskytovatelem dotace, o němž žalovaný rozhodoval, vyplynul ze Smlouvy o poskytnutí dotace (dále také jen „Smlouva“) na projekt „*Centralizace lékařské péče v nemocnici v Karlových Varech*“ (dále jen „projekt“), který spolu žalobce a poskytovatel dotace uzavřeli. Poskytovatel dotace „Oznámením o krácení způsobilých výdajů projektu“ ze dne 30. 1. 2017 učinil korekci způsobilých výdajů a zkrátila žalobci výdaje projektu na základě kontrolních zjištění, v daném případě relevantního zjištění A1, s odůvodněním, že žalobce proplatil svému dodavateli faktury až dne 19. 11. 2015, ačkoli fyzická realizace projektu měla skončit už 18. 11. 2015, čímž měl žalobce porušit podmínku přílohy č. 1 Příručky pro příjemce Pravidla způsobilých výdajů, podle níž bylo rozhodným datem pro posouzení způsobilosti výdajů datum úhrady faktury, které muselo předcházet nebo být rovno datu ukončení fyzické realizace projektu.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí přisvědčil osobě zúčastněné na řízení, že výdaje uskutečněné po 18. 11. 2015 se staly nezpůsobilými, aniž by bylo třeba posuzovat naplnění účelu dotace a splnění dalších podmínek.
4. Žalovaný vyšel ze zjištění, že podle Smlouvy o poskytnutí dotace, čl. VI. Harmonogram projektu, byl žalobce povinen ukončit fyzickou realizaci projektu do 15. 10. 2015, následně na základě prodloužení tohoto termínu do 18. 11. 2015. Z 59. výzvy poskytovatele dotace k předkládání žádostí o dotace v rámci ROP NUTS II pro oblast podpory 1.3 bylo zjištěno, že pro dvou a více etapový projekt bylo stanoveno datum ukončení projektu a předložení závěrečné monitorovací zprávy nejpozději do 30. 10. 2015. S nejzazším termínem ukončení fyzické realizace projektu tak byl navrhovatel seznámen již z této výzvy, z Příručky pro žadatele a ze Smlouvy o poskytnutí dotace. O prodloužení termínu ukončení fyzické realizace projektu a celkového ukončení projektu žádal žalobce s dostatečným časovým předstihem již 29. 7. 2015. Žalobci byl termín prodloužen, což mu bylo sděleno přípisem poskytovatele ze dne 2. 9. 2015. Žalobce tak věděl, že posledním dnem, k němuž musí uskutečnit, tj. proplatit výdaje, aby byly způsobilými k proplacení z dotace, byl den 18. 11. 2015, proto mohl včas sjednat s dodavatelem zaslání faktur tak, aby mohl provést jejich úhradu nejpozději do stanoveného data, tj. aby byly peněžní

prostředky k tomuto datu odepsány z účtu navrhovatele a připsány na účet jejich příjemce. Způsobitelnými byly pouze takové výdaje, které vznikly a byly uhrazeny ve stanoveném časovém období, nejdříve od 1. 1. 2007 až do 31. 12. 2015, nestanovila-li výzva poskytovatele dotace jinak.

5. Žalobce se opožděnou úhradou faktur č. 1506148 a č. 1506168 dostal mimo rámec, v němž měly být podle smlouvy o poskytnutí dotace uskutečněny výdaje, tj. odepsány z účtu navrhovatele a připsány na účet dodavatele, aby mohly být považovány za způsobilé k proplacení z dotace. Dle žalovaného na této skutečnosti nic nemění tvrzení žalobce, že zadal příkaz bance se splatností ke dni podání příkazu, tj. k 18. 11. 2015. Pro opožděnou úhradu výdajů není rozhodující ani to, že den 17. 11. je státním svátkem, a proto nebylo možné zadat tento den příkaz bance. Rozhodující je den, k němuž byly prostředky připsány na účet dodavatele, tj. byly proplaceny.
6. Podle žalovaného se žalobce může dovolávat legitimního očekávání poskytnutí dotace podle smlouvy o poskytnutí dotace pouze, pokud dodržel podmínky smlouvy o poskytnutí dotace a závazných metodik poskytovatele dotace.
7. K námitce zneužití správního uvážení a porušení principu ochrany legitimního očekávání žalovaný uvedl, že v daném případě není aplikace správního uvážení na místě, neboť důvodem neposkytnutí části dotace nebylo porušení podmínky související s použitím dotace, kdy by bylo možné posuzovat míru, závažnost a důsledky pochybení, ale uskutečnění výdaje mimo stanovený a závazný časový rámec, v němž měl být výdaj uskutečněn, aby byl způsobilý k proplacení z dotace.
8. K judikatuře správních soudů, kterou žalobce argumentoval v souvislosti s přiměřeností korekce vzhledem k závažnosti pochybení a k zohlednění dodržení účelu poskytnutých dotačních prostředků, žalovaný uvedl, že v posuzovaném případě není předmětem posouzení dodržení účelu dotace a závažnost pochybení, ale pouze to, zda byl výdaj uskutečněn do stanovené doby či nikoliv. Protože byl uskutečněn po konečném termínu způsobilosti výdajů, je v plné výši výdajem nezpůsobilým. Proto není důvod k posuzování přiměřenosti korekce a judikáty uváděné žalobcem nejsou pro posouzení věci relevantní.
9. V případě žalobce byly podmínky a časové vymezení použití dotace stanoveny zcela jasně a srozumitelně a na základě žádosti navrhovatele byly termíny pro ukončení projektu prodlouženy podle jeho potřeb. Při neposkytnutí sporné částky nebyla poskytovatelem posuzována míra naplnění účelu dotace nebo závažnost porušení podmínek, ale pouze to, zda byl výdaj uskutečněn ve stanoveném časovém rozmezí, aby mohl být považován za způsobilý k proplacení. Pokud poskytovatel dotace došel na základě výpisu z banky k závěru, že úhrada sporného výdaje byla uskutečněna po stanoveném termínu, byl na základě smlouvy o poskytnutí dotace oprávněn opožděný výdaj z dotace neproplatit. Tomuto závěru svědčí závěr Nejvyššího správního soudu v odst. 39 rozsudku sp. zn. 4 As 117/2014 – 39, v němž je uvedeno, že žalobce nevyčerpal poskytnuté prostředky ve stanoveném termínu, tj. do 15. 12. 2008, po jehož uplynutí byl povinen vrátit nevyčerpané prostředky na účet příslušného poskytovatele dotace. Soud uvedl, že podle podmínek dochází k vyčerpání dotace až jejím převodem na účet zhotovitele. Rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 95/2014, 7 Afs 91/2013 nebo 6 Afs 138/2015, kterými žalobce argumentoval v souvislosti se zohledněním konkrétních podmínek a okolností

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

konkrétního případu, žalovaný považuje za nerelevantní k projednávané věci, neboť se zabývají odvodem za porušení rozpočtové kázně. V předmětném sporu nejde o posouzení závažnosti porušení povinnosti, ale o uskutečnění výdaje mimo stanovený rámec způsobilosti výdajů.

10. Žalovaný posuzoval soulad postupu obou stran sporu se smlouvou o poskytnutí dotace a metodickými dokumenty poskytovatele dotace, které byly pro žalobce závazné. Nejednalo se o porušení bagatelní povinnosti, ale o nedodržení termínu pro fyzickou realizaci projektu. Předmětem posouzení nebyla závažnost porušení povinností stanovených smlouvou o poskytnutí dotace a souvisejícími metodickými dokumenty odpůrce, ale pouze uskutečnění výdaje ve stanovené době. V mnoha judikátech bylo konstatováno, že na dotaci není právní nárok, což vyplývá i ze zákona č. 250/2000 Sb., a její poskytnutí z veřejného rozpočtu musí být vyváženo přísnými podmínkami, které jejího příjemce zavazují. Dodržení podmínek smlouvy o poskytnutí dotace spočívá nejen v naplnění účelu dotace, ale i v dodržení dalších podmínek, za kterých jsou veřejné prostředky poskytovány, v posuzovaném případě i dodržení časového rámce pro uskutečnění výdajů. Žalovaný proto nemohl posoudit opožděný výdaj jinak než jako nezpůsobilý.
11. Na této skutečnosti nezměnilo nic ani tvrzení žalobce, že žalobce zadal příkaz České národní bance k úhradě faktur se splatností již k 18. 11. 2015. Dle smlouvy byl totiž rozhodující den, k němuž byly prostředky *připsány na účet dodavatele*, k čemuž v důsledku opožděné úhrady Českou národní bankou došlo až 19. 11. 2015. Pokud poskytovatel dotace odmítl proplacení nezpůsobilého výdaje, postupoval dle žalovaného v souladu se smlouvou o poskytnutí dotace.
12. Žalovaný tak návrh žalobce jako nedůvodný zamítl.

III. Žaloba

13. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný stejně jako poskytovatel dotace věc nesprávně posoudil.
14. Žalobce má za to, že mu měla být v souladu s dotační smlouvou vyplacena dotace včetně částky 1.779.352,04 Kč, tj., i ta část, která mu byla krácena za zjištění poskytovatele dotace označené jako Zjištění A1. Žalobce má za to, že splnil všechny podmínky uvedené v rámci dotační smlouvy, když Zjištění A1 popsané v Oznámení o krácení způsobilých výdajů projektu je dle jeho názoru pouze pochybením méně závažným, administrativního rázu a krácení dotace v celé výši shora specifikovaných faktur požadovaných k proplacení od poskytovatele dotace je tak naprosto nepřiměřené. Jak již žalobce zmínil v rámci návrhu na zahájení sporného řízení z veřejnoprávní smlouvy, došlo postupem poskytovatele dotace, následně potvrzeným v rozhodnutí žalovaného ve sporu k porušení jeho legitimního očekávání, jelikož očekával, že obdrží dotaci v celé výši, a protože se tak nestalo, došlo k výraznému zásahu do jeho právní sféry ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR č. j. 8 Ans 4/2013-44.
15. Žalobce se neztotožňuje s posouzením žalovaného, že nebylo na místě posuzovat míru naplnění účelu poskytnuté dotace, ale pouze to, zda byl výdaj uskutečněn ve stanoveném časovém rozmezí a je tak způsobilý k proplacení. Dle názoru žalobce je právě situace, která v tomto případě nastala, tj. proplacení výdaje zhotoviteli stavby s jednodenním zpožděním

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

způsobeným prodlevou České národní banky při zpracování dotčené platby, tj. proplacení faktur č. 1506148 a č. 1506168 jeden den po ukončení fyzické realizace projektu, situací, kdy by mělo být zohledněno naplnění účelu poskytnuté dotace, jakož i to, že se nejedná o pochybení natolik zásadní a závažné, jak tomu může být např. v procesu administrace veřejné zakázky, kde jsou uplatňována přísně formalizovaná pravidla. Poskytovatel dotace a následně i žalovaný měli věc vyhodnotit tak, že účel dotace byl dodržen a krácení dotace ve výši dosahující téměř 2 mil Kč je zcela nepřiměřené vzhledem k administrativnímu pochybení, ke kterému došlo. Na místo toho však žalovaný věc vyhodnotil zcela formalistickým způsobem, tj. jako porušení dotační smlouvy, resp. přílohy č. 1 Příručky pro příjemce „Pravidla způsobilých výdajů“, v níž je mimo jiné uvedeno, že *„Rozhodným datem pro posouzení způsobilosti výdajů je datum úhrady faktury, které musí předcházet nebo být rovno datu ukončení fyzické realizace projektu či datu ukončení etapy“*. Zejména s ohledem na dodržení účelu poskytnuté dotace, které nebylo zpochybněno ani poskytovatelem dotace ani žalovaným, je žalobce přesvědčen, že neměl být krácením dotace, které žalovaný potvrdil svým rozhodnutím, vůbec sankcionován.

16. Ke svým námitkám žalobce odkázal na vybranou soudní judikaturu s tím, že si je vědom skutečnosti, že tato se týká problematiky odvodů za porušení rozpočtové kázně dle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, přičemž žalobci byla poskytnuta dotace dle zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, v rozhodném znění, nicméně i za této situace jde o judikaturu, která je přiměřeně aplikovatelná na případy vztahující se ke krácení dotace poskytnuté dle tzv. malých rozpočtových pravidel, tj. zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, neboť v daném kontextu je nerozhodné, zda je dotace snížena před jejím vyplacením nebo zpětně v podobě odvodu za porušení rozpočtové kázně. Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 117/2014-39 je na tento případ aplikovatelný, jestliže podává, že *jakékoli porušení příslušné povinnosti ještě bez dalšího nepředstavuje neoprávněné použití či zadržení prostředků dotace, které musí být vráceno zpět do veřejného rozpočtu. Sankční odvod je třeba vždy spojovat jen s neoprávněným nakládáním s finančními prostředky státu a jeho uložení nemůže být postaveno na formalistickém přístupu, bez ohledu na skutečný stav věci. Rozhodujícím kritériem pro posouzení, zda se jedná o neoprávněné použití či zadržení dotace, totiž je, zda došlo k jejímu poskytnutí v rozporu s jejím účelem“*. Uvedený rozsudek dále konstatuje, že: *„Pochybení spočívající v opožděné úhradě faktury dodavatele pak bylo v podstatně administrativního charakteru a neohrozilo a ani nemohlo ohrozit veřejný zájem na účelném využívání prostředků ze státního rozpočtu. Smysl právní úpravy poskytování dotací z veřejných rozpočtů, kterým je jejich řádné využití výhradně na zamýšlený účel v souladu s obecně prospěšným zájmem, tak byl naplněn“*..... *„Poměrování rozsahu a míry závažnosti porušení stanovených podmínek smyslem a účelem dotace nejde nad rámec zákona o rozpočtových pravidlech, ani se nejedná o odchýlení od zákonem předepsaných pravidel, ale je nezbytně nutné pro ústavně konformní, rozumnou a proporcionální aplikaci tohoto zákona“*.
17. Žalobce k obdobné argumentaci odkázal i na rozsudky Nejvyššího správního č. j. 5 As 95/2014-46, č. j. 6 Afs 138/2015-28, č. j. 4 Afs 221/2015-24 a č. j. 4 As 215/2014-40, podle kterých je vždy zapotřebí zohlednit závažnost konkrétních porušení a zabývat se posouzením, jaké byly dopady zjištěných pochybení. Je nezbytné, aby se výše odvodu/korekce odvíjela od závažnosti zjištěného porušení stanovených podmínek dotace a vždy se zohlednila případná menší závažnost porušení stanovených podmínek dotace.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Otázku porušení, kterých podmínek poskytnutí dotace představuje neoprávněné použití peněžních prostředků, je přitom třeba posuzovat vždy individuálně s přihlédnutím ke všem konkrétním okolnostem případu. Z citované judikatury tedy vyplývá jednoznačný závěr, že při stanovení výše korekce má být zohledněno dodržení účelu poskytnutých dotačních prostředků, že výše sankce má odpovídat zásadě proporcionality, tedy skutečnosti, které žalovaným nebyly vůbec hodnoceny, neboť jak již uvedeno shora, žalovaný k věci přistoupil čistě formalisticky, když pouze hodnotil uskutečnění výdaje ve stanovené době, s čímž žalobce nemůže vzhledem k jím uváděné soudní judikatuře souhlasit. Shora popsání Zjištění A1 spočívající v pozdním uhrazení faktur č. 1506148 na částku 1.820.007,72 Kč bez DPH a č. 1506168 na částku 2.569.568,23 Kč bez DPH zhotoviteli stavby Centralizace lékařské péče v nemocnici v Karlových Varech společnosti OHL ŽS, a s. je dle názoru žalobce pochybením toliko méně závažným, když příkaz k úhradě těchto faktur zadal žalobce již dne 18. 11. 2015, přičemž počítal s ohledem na své předchozí zkušenosti s úhradou jiných plateb u jiných projektů u ostatních komerčních bank s tím, že i platba u ČNB bude provedena tentýž den. Dle záznamu z knihy došlých faktur obdržel žalobce předmětné faktury č. 1506148 a č. 1506168 vystavené dne 13. 11. 2015 se splatností 13. 12. 2015 dne 18. 11. 2015, přičemž tyto ještě tentýž den zadministroval a zadal v 15:45:30 hod. příkaz k úhradě s tím, že neměl pochybnosti o tom, že platba za obě faktury bude uskutečněna na účet zhotovitele stavby ten samý den. Bohužel však Česká národní banka provedla platbu až cca dvacet minut po půlnoci, konkrétně v 0:20:27 hod. dne 19. 11. 2015, jak žalobce následně zjistil z telefonického dotazu, který na Českou národní banku učinil, tudíž z jeho strany došlo k jednodennímu prodlení proti datu stanovenému pro ukončení fyzické realizace projektu. Žalobce považuje za zcela absurdní, aby byl za takovéto pochybení stížen krácením dotace v celé výši, která odpovídá shora uvedeným fakturám s tím, že se jedná o nezpůsobitelné výdaje projektu. Poskytovatel dotace, ani žalovaný v daném případě nezohlednili, že žalobce dotaci použil v souladu s jejím účelem na zaplacení části nákladů souvisejících s projektem, tuto si neoponechal ani s ní nijak nenakládal v rozporu s dotační smlouvou. Žalobce se domnívá, že přístup žalovaného, který odmítl hodnotit dodržení účelu dotace a závažnost pochybení, tj. aplikaci zásady přiměřenosti není akceptovatelný, neboť není v souladu s citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu. Žalobce považuje krácení dotace potvrzenou napadeným rozhodnutím žalovaného ve sporu za neproporcionální intenzitě pochybení a za porušující legitimní očekávání žalobce.

18. V závěru žaloby žalobce poukázat na formální vadu výrokové části II. ohledně data zaplacení úroků z prodlení ročně z částky 1.779.352,04, neboť žalobce však v rámci návrhu na zahájení sporného řízení z veřejnoprávní smlouvy ve znění pozdějších doplňků a upřesnění požadoval zaplacení úroků z prodlení od 16. 3. 2016, neboť tento den došlo ze strany poskytovatele dotace k proplacení závěrečné žádosti o platbu, jak mimo jiné vyplývá již z výše zmíněného oznamovacího dopisu o finančním ukončení projektu č. j. RRSZ 3773/2016 ze dne 23. 3. 2016.
19. Žalobce uvedl, že dle záznamu z knihy došlých faktur žalobce obdržel předmětné faktury až dne 18. 11. 2015, přičemž ještě ten den v 15:45:30 hod. zadal České národní bance příkaz k úhradě s tím, že neměl pochybnosti o tom, že platba za obě faktury bude uskutečněna ten samý den. V důsledku toho, že Česká národní banka provedla platbu až v 0:20:27 hod., tedy až 19. 11. 2015, došlo ze strany žalobce k jednodennímu prodlení proti datu stanovenému pro ukončení fyzické realizace projektu. Zjištění popsání v oznámení o

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

krácení způsobilých výdajů projektu je nicméně dle žalobce pouze administrativního rázu. Krácení dotace pouze z tohoto důvodu žalobce označil za nepřiměřené a formalistické. Dle žalobce mělo být zohledněno naplnění účelu poskytnuté dotace, závažnost konkrétních porušení a jejich dopady.

20. Žalobce poukazoval na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které v oblasti dotací nemůže být uložení sankčního odvodu postaveno na ryze formalistickém přístupu a není případné postihovat sebemenší pochybení, zvláště administrativního charakteru, ale je zapotřebí zohlednit závažnost konkrétních porušení a zabývat se posouzením dopadů zjištěných pochybení, v daném případě, zda dotace byla použita v souladu s jejím účelem.
21. Žalobce proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

22. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě předestřel skutkový děj a svou argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí. Poukázal na to, že podle čl. X. smlouvy o poskytnutí dotace bylo možné použít dotaci pouze na úhradu způsobilých výdajů projektu. Doba stanovená pro způsobilost výdajů je uvedena v Příručce pro příjemce, příloze Pravidla způsobilých výdajů, v níž je v kapitole Základní pravidla způsobilosti výdajů na str. 4 uvedeno: „Rozhodným datem pro posouzení způsobilosti výdajů je datum úhrady faktury, které musí předcházet nebo být rovno datu ukončení fyzické realizace projektu / datu ukončení etapy.“ Za způsobilé je tedy možné považovat pouze takové výdaje, které vznikly a byly uhrazeny ve stanoveném časovém období. Příručka pro příjemce je závazným dokumentem, jímž je příjemce dotace povinen se řídit. Rozhodující je pak den, k němuž byly prostředky připsány na účet dodavatele, tj. proplaceny.
23. Žalovaný setrval na správnosti svého postupu, kdy s ohledem na okolnosti případu neposuzoval míru naplnění účelu poskytnuté dotace, ale to, zda výdaj byl uskutečněn v závazném časovém rozmezí, tedy zda je možné jej považovat za způsobilý. V posuzovaném případě měl být projekt podle 59. výzvy ukončen do 30. 10. 2015, resp. v poskytovatelem dotace prodlouženém termínu (do dne 18. 11. 2015). Výdaje uskutečněné po tomto datu se staly nezpůsobilými, aniž by bylo třeba posuzovat naplnění účelu dotace a splnění dalších podmínek. Navrhovatel se opožděnou úhradou faktur č. 1506148 a č. 1506168 dostal mimo rámec, v němž měly být podle smlouvy o poskytnutí dotace uskutečněny výdaje, aby mohly být považovány za způsobilé k proplacení z dotace.
24. K žalobcem užitě judikatuře žalovaný uvedl, že v projednávaném případě se nejedná o posouzení, zda byla dotace použita oprávněně či nikoliv, ale o to, že výdaj byl uskutečněn opožděně, čímž se stal nezpůsobilým. Předmětem posouzení nebylo dodržení účelu, ale realizace výdajů v rámci stanoveného období. V projednávané věci tak není dán důvod k aplikaci zásady přiměřenosti, protože se nejednalo o porušení méně závažné podmínky, kdy je možné aplikovat správní uvážení a posuzovat přiměřenost krácení dotace ve vztahu k závažnosti pochybení. Pro takové případy má poskytovatel dotace k dispozici tabulku snížených odvodů, podle níž postupuje v obdobných případech. Uskutečnění výdaje mimo časový rámec stanovený pro způsobilost výdajů není pochybením, které by bylo uvedeno v tabulce snížených odvodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

25. Žalovaný posoudil dodržení podmínek smlouvy a dalších závazných dokumentů poskytovatele dotace a po ověření, že žalobce uskutečnil sporné výdaje mimo rámec stanovený pro jejich způsobilost, dospěl k závěru, že poskytovatel dotace postupoval v souladu se Smlouvou o poskytnutí dotace a Příručkou pro příjemce, když odmítl proplatit nezpůsobilý výdaj, tedy že postup poskytovatele dotace byl správný. Proto žalovaný rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

V. Osoba zúčastněná na řízení

26. V řízení před soudem uplatnila práva osoby zúčastněné nařízení Regionální rada regionu soudržnosti Severozápad – poskytovatel dotace, k věci však nezaslala žádná vyjádření. Po zániku Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad od 1. 1. 2022 je ve smyslu čl. II, bod 1. zákona č. 251/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, jejím právním nástupcem Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

27. Městský soud v Praze přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních námitek.
28. Žaloba je důvodná.
29. V projednávané věci je nesporné, že žalobce a Regionální rada regionu soudržnosti Severozápad jako poskytovatel dotace uzavřeli dne 30. 1. 2015 Smlouvu o poskytnutí dotace ve výši 85% celkových způsobilých výdajů. Dle Oznámení o krácení způsobilých výdajů projektu ze dne 30. 1. 2017 byly sníženy o výdaje, které, pokud jde o rozsah kontrolních zjištění A1, byly vyčísleny v částce 2 093 355,34 Kč jako údaje nezpůsobilé k proplacení z důvodu jejich uskutečnění žalobcem po dni ukončení fyzické realizace projektu. Mezi stranami je také nesporné, že k zadání platby žalobcem došlo v den ukončení realizace projektu, tj. dne 18. 11. 2015, ale k reálnému připsání na účet dodavatele došlo až provedením platby Českou národní bankou dne 19. 11. 2015. Mezi stranami tedy není sporná skutečnost, že žalobce těsně nedodržel stanovený časový údaj pro úhradu výdajů.
30. Dle čl. VI. Smlouvy o poskytnutí dotace byl žalobce povinen ukončit fyzickou realizaci projektu do 15. 10. 2015. V posuzovaném případě měl být projekt podle 59. výzvy ukončen do 30. 10. 2015. Dne 2. 9. 2015 byl dodatkem Smlouvy ze dne prodloužen termín fyzické realizace projektu na 18. 11. 2015. Odpůrce prodloužil navrhovateli termín ukončení 2. etapy projektu, tj. termín pro fyzickou realizaci projektu včetně úhrady výdajů do 18. 11. 2015 a termín pro podání žádosti o platbu prodloužil z 30. 10. 2015 do 30. 11. 2015.
31. Poskytovatel dotace tak vyšel vstříc žalobcově žádosti o posunutí termínu fyzické realizace projektu. Platba za faktury fakticky odešla až dne 19. 11. 2015 v 0:20:27 hod., v důsledku čehož se žalobce dostal mimo časový rámec, v němž měly být uskutečněny výdaje, tj. odepsány z účtu žalobce a připsány na účet dodavatele, aby mohly být považovány za způsobilé k proplacení z dotace.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

32. Z napadeného rozhodnutí žalovaného i z Oznámení o krácení způsobilých výdajů poskytovatele dotace ze dne 30. 1. 2017 je zřejmé, že tato korekce dotace je výlučně založena na skutkovém stavu týkajícím se prodloužení termínu fyzické realizace projektu ze strany žalobce, a to do 18. 11. 2015, přičemž k tomuto datu žalovaný vázal posouzení způsobilosti výdajů s náhledem, že není rozhodující splnění účelu a dalších podmínek dotace. Přitom právním titulem, od něhož se odvíjí poskytnutí dotace se všemi podmínkami stanovenými ve smlouvě (předmět smlouvy – tj. projekt, účel smlouvy s odkazem na způsobilé výdaje dle Přílohy č. 1 Smlouvy, výše dotace, způsobilé výdaje... apod.) je sama Smlouva o poskytnutí dotace, podle níž, případně, podle jejíž závazných příloh či jiných závazných dokumentů mělo být dodržení této Smlouvy posuzováno.
33. Z rozhodnutí žalovaného, kromě odkazu na čl. X. Smlouvy o poskytnutí dotace ani ze Smlouvy samotné nelze transparentně dovodit smluvní podmínku ohledně platby způsobilých výdajů, tj. na základě jakého ustanovení Smlouvy, případně Příručky pro příjemce či Pravidel způsobilých výdajů (a zejména jakých pravidel pro daný projekt), když tyto podklady ani nejsou součástí správního spisu, mělo platit to, co poskytovatel dotace uvedl v „Oznámení o krácení způsobilých výdajů“, totiž, že *„Rozhodným datem pro posouzení způsobilosti výdajů je datum úhrady faktury, které musí předcházet nebo být rovno datu ukončení fyzické realizace projektu/datu ukončení etapy.“* Pakliže žalobce, jak je patrné z podané žaloby, toto nesporně a strany byly vázány takovým ustanovením, soud dále neshledal, z jakých důvodů (dle jakých právních předpisů) žalovaný v dané věci nepřihlížel k dosažení účelu dotace, zejména, z jakých důvodů nebylo případné zohlednit okolnosti úhrady výdajů žalobcem dodavateli (administrace banky po včasném příkazu žalobce k platbě) a jaký význam pro krácení dotace tato, jen o několik minut od konce rozhodného dne 18. 11. 2015 opožděná platba, měla.
34. Podle čl. X. Smlouvy o poskytnutí dotace je dotace určena pouze na úhradu způsobilých výdajů uvedených v rozpočtu projektu, v prováděcím dokumentu ROP SZ, v Příručce pro příjemce a v Pravidlech způsobilých výdajů (bod 1.) Dále se zde stanoví, že způsobilé výdaje je možné uznat a proplatit z dotace, pokud vznikly a skutečně byly uhrazeny v období mezi 1. 1. 2007 – 31. 12. 2015 (není-li ve výzvě stanoveno jinak). Posouzení způsobilých výdajů tedy nelze oddělit od účelu projektu, kterým je Centralizace lékařské péče v nemocnici v Karlových Varech (čl. III. Smlouvy) při harmonogramu projektu a ukončení realizace projektu do 15. 10. 2015 (čl. VI. Smlouvy), resp. s prodloužením do 18. 11. 2015. V souzené věci je nesporné, že výdaje žalobce vznikly v časovém rozmezí dle čl. X bodu 2. Smlouvy, tj. do 31. 12. 2015, že byly vynaloženy na daný projekt a za účelem dle čl. III. Smlouvy - spolufinancování projektu z veřejného rozpočtu pro daný účel podle čl. II. (předmět Smlouvy). Na úhradu výdajů, byť nesporně opožděnou, tedy nelze pohlížet pouze izolovaně od individuální situace, která opožděnou platbu způsobila, a zejména nelze odhlížet od smyslu právní úpravy v oblasti poskytování dotací z veřejných rozpočtů, bylo-li takového smyslu a účelu v dané věci dosaženo. Účelem uzavřené Smlouvy o poskytnutí dotace jako právního titulu ke spolufinancování projektu z veřejných rozpočtů, je řádné využití prostředků z rozpočtu pro zamýšlený účel v souladu s obecně prospěšným zájmem. Při výkladu jednotlivých konkrétních ustanovení Smlouvy i ve spojení s dalšími závaznými dokumenty, je pak třeba mít tento smysl neustále na paměti a přihlížet k němu. Soud v odůvodnění napadeného rozhodnutí sice shledal právní argumentaci žalovaného ohledně pozdního proplacení výdajů jako odpovídající sjednaným časovým podmínkám, i s přihlédnutím k tomu, že toto porušení žalobce nesporně, není však srozumitelné, na

základě jakých právních důvodů žalovaný ve sporu ze smlouvy nepovažuje nedodržení termínu platby za porušení podmínek souvisejících s použitím dotace tak, že nebylo možné posuzovat míru, závažnost a důsledky pochybení. Jestliže žalovaný ve vyjádření k žalobě tvrdí, že aplikaci zásady přiměřenosti nedovoluje fakt, že není možné aplikovat správní uvážení, neboť to neuvádí a neumožňuje tabulka snížených odvodů, pak jde zcela o formalistický přístup, který pro danou individuální situaci žalobce není přijatelný, neboť nevylučuje přiměřeně přihlédnout k okolnostem daným termínem ukončení projektu, s tím spojené fakturace a příkazu k úhradě ke stejnému dni 18. 11. 2015.

35. Žalovaný si odporuje v tom, že na jedné straně se odvolává na to, že poskytovatel dotace postupoval v souladu se Smlouvou, když v případě žalobce byly podmínky a časové vymezení použití dotace stanoveny zcela jasně a srozumitelně (zřejmě v dalších dokumentech, s nimiž byl žalobce seznámen v rámci uzavření Smlouvy) a že na základě žádosti žalobce byly termíny pro ukončení realizace projektu prodlouženy podle jeho potřeb, tj. odkazuje na smluvní podmínky stanovené ve Smlouvě a v jejím dodatku, na druhé straně však odhlíží od naplnění účelu Smlouvy dle čl. III. bod 1, jehož dosažení poskytovatel ani žalovaný nepopřeli. Stejně tak žalovaný na straně jedné uvádí, že dodržení podmínek Smlouvy o poskytnutí dotace spočívá nejen v naplnění účelu dotace, ale i v dodržení dalších podmínek, za kterých jsou veřejné prostředky poskytovány, v posuzovaném případě i dodržení časového rámce pro uskutečnění výdajů, na straně druhé však uvádí, že v posuzovaném případě není předmětem posouzení dodržení účelu dotace a závažnost pochybení, ale pouze to, zda byl výdaj uskutečněn do stanovené doby či nikoliv. Soud je však toho názoru, že pokud se žalobce dopustil uskutečnění výdaje mimo stanovený a závazný časový rámec, v němž měl být výdaj uskutečněn, aby byl způsobilý k proplacení z dotace, dopustil se porušení Smlouvy, resp. pravidel, která se Smlouvou souvisela a s nimiž byl srozuměn. Šlo-li tedy o *porušení* smluvních pravidel pro poskytnutí dotace, pak i posouzení, zda jde o výdaje způsobilé či nezpůsobilé nemůže ustrnout na argumentaci, že nelze přihlížet k závažnosti *porušení* a že není důvod k posuzování přiměřenosti korekce a není správný úsudek žalovaného, že soudní judikáty uváděné žalobcem nejsou pro posouzení věci relevantní.
36. Městský soud tak nemohl nepřisvědčit argumentaci žalobce judikaturou Nejvyššího správního soudu *v oblasti dotací*, že sebemenší pochybení, zvláště administrativní charakteru, nestačí jako důvod ke krácení dotace (např. rozsudky č. j. 4As 117/2014-39, č. j. 55/2014-46, 4 As 215/2014-40...). Argumentace žalovaného, že žalobcem uplatněná judikatura Nejvyššího správního soudu dopadá na jiné případy - nedodržení účelu poskytnutých dotačních prostředků, nevyčerpání poskytnutých prostředků ve stanoveném termínu s povinností vrácení, resp. porušení rozpočtové kázně a posouzením přiměřenosti odvodu, a tím se odlišuje od případu žalobce, neodůvodňuje vyloučení aplikace zásady přiměřenosti a hodnocení naplnění účelu dotace i v případě žalobce. Soud je naopak toho názoru, že specifická situace žalobce, kdy žalobce překročil časový rámec úhrady pouze o několik desítek minut, přičemž nedošlo k porušení účelu Smlouvy, pak oproti případům porušení rozpočtové kázně s případnými odvody, které řešila judikatura Nejvyššího správního soudu a u nichž připustila aplikaci zásady proporcionality závažnosti konkrétního porušení a dopadu zjištěných pochybení porušení, tím spíše hovoří ve prospěch námitek žalobce o zohlednění závažnosti jeho pochybení.

37. Soud proto přisvědčuje žalobci v tom, že je vždy zapotřebí zohlednit závažnost konkrétních porušení dotačních podmínek a zabývat se posouzením dopadu zjištěných pochybení. Je-li toto vysloveno judikaturou Nejvyššího správního soudu v případě porušení podmínek poskytnutí dotace, spočívajících v neoprávněném použití peněžních prostředků, resp. při použití v rozporu s jejich účelem, pak nelze vyloučit aplikaci zásady proporcionality pro případ, kdy účelu dotace bylo dosaženo, dotační prostředky byly využity a došlo jen k překročení časově téměř hraničního limitu k úhradě výdajů. Přitom z hlediska smyslu a účelu dotace a při faktu, že termín pro podání žádosti o platbu byl prodloužen do 30. 11. 2015 nebyl žalovaným ani vysvětlen význam a negativní dopad překročení časového rámce pro akceptaci výdajů v době, kdy finanční částka již odešla z účtu žalobce (dne 19. 11. 2015) a když účel dotace nebyl zpochybněn.
38. Na základě uvedených skutečností městský soud však nepřisvědčil námitce žalobce ohledně porušení zásady legitimního očekávání. Smlouva o poskytnutí dotace není sama o sobě titulem k poskytnutí celé dotace, příjemce dotace má právo na vyplacení dotace při splnění podmínek, které poskytnutí dotace podmiňují. Posouzení splnění těchto podmínek bylo na žalovaném a v důsledku tohoto rozsudku je nadále i na jeho zvážení, při respektování názoru soudu na užití zásady přiměřenosti a zvážení závažnosti jednání žalobce.

VII. Závěr a náklady řízení

39. Na základě shora uvedených skutečností městský soud podle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost, spočívající v nedostatečném právním posouzení, které by transparentně a srozumitelně vycházelo z relevantních podkladů a soudní judikatury v oblasti dotací, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Soud ve věci rozhodoval bez nařízení ústního jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. neboť účastníci řízení k výzvě soudu dle ust. § 51 s.ř.s. nařízení ústního projednání věci nepožadovali.
40. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, soud mu proto oproti žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení, spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3000 Kč z podané žaloby.
41. Výrok o nákladech osoby zúčastněné na řízení je dán ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., když soud osobě zúčastněné na řízení v řízení i neuložil žádnou povinnost, tudíž jím ani nevznikly náklady v souvislosti s plněním povinnosti, která by byla soudem uložena.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Praha 31. října 2022

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.